

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS RELATED TO FURTHER STUDY OF GRADUATE STUDENTS
IN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

RCH

LG

395

· K5

พ 9760

83849

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี..... 19 ก.ย. 2551

ไพฑูรย์ พิมดี

PAITON PIMDEE

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-15-2624-5

9 781526 262453

**FACTORS RELATED TO FURTHER STUDY OF GRADUATE STUDENTS
IN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

PAITON PIMDEE

**DEPARTMENT OF INDUSTRIAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2006

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ISBN 974-15-2624-5
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ
 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

ปีที่ทำวิจัย พ.ศ. 2549

ที่ทำงาน ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
 เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์/โทรสาร 02-3264325

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับ
 บัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ
 จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2548 จำนวน 400 คน ได้จาก
 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
 .9350 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ
 วิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คือ ชื่อเสียงของคณะ ความ
 คาดหวังของนักศึกษา คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน การมุ่งใจจากบุคคล ผลสัมฤทธิ์ และลักษณะของ
 หลักสูตร

2. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คือ คุณสมบัติของ
 อาจารย์ผู้สอน (X_9) ลักษณะของหลักสูตร (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ (X_{10}) และชื่อเสียงของคณะ (X_7) โดย
 องค์ประกอบเหล่านี้มีสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ร้อยละ 46.60 อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 1.137 + 0.227X_9 + 0.285X_{11} + 0.141X_{10} + 0.132X_7,$$

สมการพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 0.274Z_9 + 0.324Z_{11} + 0.215Z_{10} + 0.216Z_7 + 0.125Z,$$

Research Title Factors Related to Further Study of Graduate Students in Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher Assistant Professor Paitoon Pimdee

Year 2006

Office Department of Industrial Education, Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520
Phone : 02-7373000 Ext. 3697 Fax : 02-3264325

ABSTRACT

The objective of this research was to determine the factors which correlated with further study of graduate students in the Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). Sample were 400 graduate students who studied in the academic year 2005. They were selected by satisfied random sampling method from programs. Questionnaire with the reliability of .9350. The data were analysed with mean, standard deviation, factor analysis and stepwise multiple regression. The research results were:

1. Decision factors on further study at graduate level were the faculty reputation, student expectation, lecturer qualifications, motivated by others, achievement, and curriculum.
2. Factors correlated with decision for further study were lecturer qualification (X_8) curriculum (X_{11}), achievement (X_{10}) and faculty reputation (X_7). These factors were 46.60 percents correlated with student decisions in further study, with the statistical signification of .01 level. The equations were :

(2.1) The prediction equation of further study at graduate level in raw scores was

$$Y' = 1.137 + 0.227X_8 + 0.285X_{11} + 0.141X_{10} + 0.132X_7$$

(2.2) The prediction equation of further study at graduate level with standard scores was

$$Z'_y = 0.274Z_8 + 0.324Z_{11} + 0.215Z_{10} + 0.125Z_7$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
Keywords : Factors / Further Study / Graduate Students
 ไม่ว่ากรณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบงงเนอหา และตองอององถึงเจาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการศึกษาของคณะฯ โดยเฉพาะในด้านการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เพราะงานวิจัยนี้เป็นมุมมองการตัดสินใจของนักศึกษาโดยตรง ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมด้วย และผู้วิจัยเชื่อว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้นานาคต

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุนในการทำวิจัย ขอขอบคุณ ดร.ณรงค์ พิมสาร อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ที่ให้คำแนะนำหลายประการในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษา และขอบคุณเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ทุกท่านที่ได้สนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

ไพฑูรย์ พิมดี

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....	7
2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์.....	8
2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา.....	9
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	9
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	14
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	16
2.5 องค์ประกอบของการศึกษา.....	23
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา.....	36
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.....	38
4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.....	53
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปการวิจัย.....	56
5.2 อภิปรายผล.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 32
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา..... 36
4.2	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลสถานภาพส่วนตัว ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา..... 38
4.3	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ..... 39
4.4	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของ นักศึกษา..... 40
4.5	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ ผู้สอน..... 41
4.6	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านการจูงใจจากบุคคล..... 42
4.7	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์..... 43
4.8	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านลักษณะของหลักสูตร.. 44
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ..... 45
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านชื่อเสียงของคณะ..... 46
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา..... 48
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน..... 49
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านการจูงใจจากบุคคล..... 50
4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์..... 51
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของ นักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร..... 52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแบบคณิตศาสตร์สำหรับทำนาย เหตุผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.....	54
4.17	แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และมนุษย์ที่มีคุณภาพก็ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมให้มีเจริญก้าวหน้ามาตลอด การศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทั้งรูปแบบ วิธีการ และระดับการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความสนใจได้มากขึ้น และสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับรูปแบบ วิธีการ และระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอด ทำให้การจัดการศึกษาของประเทศไทยมีการพัฒนาเป็นลำดับ ส่งผลให้ทรัพยากรมนุษย์มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

สภาพการจัดระดับการศึกษาของประเทศไทยได้ถูกแบ่งเป็นระดับ ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา จัดเป็นการศึกษาที่เน้นผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะสาขา และในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนได้ขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ ส่งผลให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้กว้างขวางมากขึ้น ทำให้พัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศในระดับต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในด้านดังกล่าวของประเทศ สำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ก็มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับสถาบัน โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษา จะเน้นผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ที่มีความรู้ทางวิชาการที่ดี มีความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง โดยเริ่มเปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ปัจจุบันได้รับผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามาเป็นเวลาประมาณ 22 ปี และมีสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 10 สาขาวิชา แบ่งเป็นสาขาวิชาระดับปริญญาโท 9 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก 1 สาขาวิชา

จากประสบการณ์การผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปีแล้วนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีศักยภาพในการผลิตในปริมาณที่สูงขึ้นเป็นลำดับ โดยมีจำนวนผู้สมัครไม่จำกัดทุกชั้น อีกทั้งยังมีเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าศึกษาเพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน และในอนาคตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีแผนการขยายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา โดยมีสาขาวิชาที่พร้อมจะเปิดสอนในปีการศึกษาถัดไปและมีสาขาวิชาใหม่ที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอีกจำนวนหนึ่ง ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบภารกิจการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น (พรรณี ลีกิจวัณณะ. 2542 : 1-2) และในเวลาเดียวกันคณะก็ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตควบคู่กันไปด้วย ดังจะเห็นได้จากการกระตุ้นให้คณาจารย์มีการพัฒนาศักยภาพด้านการสอนและการวิจัยควบคู่กันไป การส่งเสริมให้คณาจารย์ยกระดับคุณวุฒิทางการศึกษา การจัดสรรเงินอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาจำนวนหนึ่ง และการจัดให้มีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการจัดการศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตาม อาจประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น นักศึกษา คณาจารย์ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน ระบบการบริหาร สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สื่อสนับสนุนการเรียน การสนับสนุนและให้กำลังใจของผู้ปกครอง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนประกอบกันเข้าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามไปด้วย

พฤติกรรมการศึกษาต่อของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับปัจจัยบางประการหรือหลายประการประกอบกันเข้า และจะช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งเหตุผลอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ และเงื่อนไขทางจิตวิทยา ทางสังคม อย่างไรก็ตาม การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ หรือแรงขับของอุปนิสัยที่รวมอยู่ในปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ถ้าหากแรงจูงใจหรือสิ่งเร้าในปัจจัยใดมีแรงหรือมีอำนาจเหนือกว่าย่อมนำไปสู่การตัดสินใจศึกษาต่อได้ หรือปัจจัยทั้งหมดทุกปัจจัยมีแรงหรืออำนาจรวมกันจนทำให้บุคคลตัดสินใจศึกษาต่อ โดยที่การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขทางสังคม ชีวภาพ และจิตวิทยา

ดังนั้น เพื่อช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังสูงสุดของนักศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทราบองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับ

ความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

องค์ประกอบบางองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ตัวแปร

(1) ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

(1.1) ตัวแปรสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย

- อายุ
- พื้นความรู้เดิม
- รายได้
- จำนวนพี่น้อง
- จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(1.2) ตัวแปรองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ด้านชื่อเสียงของคณะ
- ด้านคุณสมบัติของอาจารย์
- ด้านการจูงใจจากบุคคล
- ด้านผลสัมฤทธิ์
- ด้านลักษณะของหลักสูตร

(2) ตัวแปรตาม คือ การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

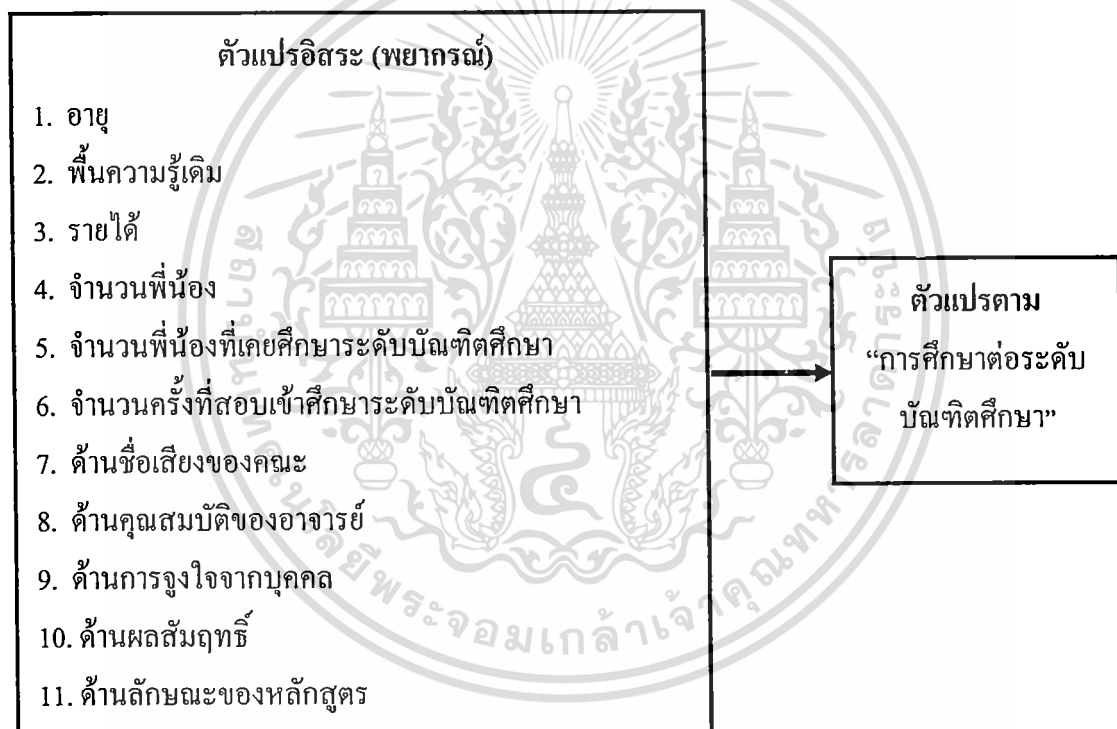
1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็น (1) ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน ซึ่งมีการนำไปใช้

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชา 10 สาขาวิชา จำนวน 400 คน

1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. องค์ประกอบ หมายถึง ปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

3. การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง การในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

4. การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาจากความคาดหวังของนักศึกษา

5. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยมีค่าไอเกนในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 1 ค่าน้ำหนักตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 0.50 ขึ้นไป และแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป

6. อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

7. เกรดเฉลี่ย หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

8. รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

9. จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

10. จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันที่เคยศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

11. จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง จำนวนครั้งที่เคยสอบเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

12. ชื่อเสียงของคณะ หมายถึง ชื่อเสียงและการยอมรับจากภายนอกเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

13. ความคาดหวังของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่ต้องการและมุ่งหวังจากการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

14. คุณสมบัติของอาจารย์ หมายถึง คุณวุฒิและความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. การจูงใจจากบุคคล หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง ซึ่งเนาะจากบุคคลที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

16. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้และความสามารถในการทำงานรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

17. ลักษณะของหลักสูตร หมายถึง รูปแบบของการจัดหลักสูตรและความสอดคล้องระหว่างความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรกับงาน ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

18. ความคิดเห็นของนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเกี่ยวกับชื่อเสียงของคณะ คณาจารย์ หลักสูตร

19. อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง ซึ่งเนาะจากบุคคลและสื่อต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 โดยมีรายละเอียดการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.5 องค์ประกอบของการศึกษา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีประวัติความเป็นมา ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของคณะ ดังนี้ (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 2548 : 1-4)

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เดิมชื่อว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้ง ขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ 2520 เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สมบูรณ์ จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชาทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษามนุษยศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในขณะนั้นแยก ออกรวมเข้าด้วยกัน จัดตั้งเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรี ทบวงมหาวิทยาลัยได้ลงนามอนุมัติ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 รับผิดชอบการผลิตครู อาชีวศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ ให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และ รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้กับคณะต่าง ๆ

เอกสารในสถาบันฯ สารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้น เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 โดยรวบรวมภาควิชาและบุคลากรทางด้าน วิทยาศาสตร์ แยกออกจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เดิมเปลี่ยนชื่อเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษหน้า 44 เล่ม 105 ตอนที่ 206 วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ปัจจุบันคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกหลายสาขาวิชา

2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

2.1.2.1 ปรัชญา

มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีวิชาการเป็นเลิศ บรรเจิดคุณธรรม ช่วยชี้นำสังคม ชื่นชมความเป็นไทย ก้าวไกลในระดับสากล

2.1.2.2 ปณิธาน

มุ่งมั่นในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตทุกระดับ ทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.1.2.3 วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาองค์กร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและจริยธรรม พัฒนาองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ และเผยแพร่สู่ระดับสากล

2.1.2.4 พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตามความต้องการของสังคม วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม การให้บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2.1.2.5 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีความรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อเป็นครูช่าง นักวิชาการ และนักบริหาร สนับสนุนการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรม

(2) ค้นคว้า วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดนวัตกรรมใหม่ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(3) เพื่อให้บริการวิชาการ แก่ชุมชน องค์กรต่างๆทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

(4) เพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของไทย

2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาทางการศึกษาและวิทยาศาสตร์มาเป็นเวลานานกว่า 21 ปี โดยเริ่มเปิดสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม และต่อมาได้เปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา จนกระทั่งปีการศึกษา 2548 มีหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 10 หลักสูตร แบ่งเป็นหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต 9 หลักสูตร และระดับดุษฎีบัณฑิต 1 หลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ปริญญาโท จำนวน 3 หลักสูตร 9 สาขาวิชา คือ

(1.1) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาการบริการอาชีวศึกษา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
- สาขาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
- สาขาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา

(2.2) หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
- สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

(2.3) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(3) ปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร 1 สาขาวิชา คือ

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต

- สาขาวิชาการบริการอาชีวศึกษา

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ให้คำนิยามความหมายของการตัดสินใจ (Decision) ไว้ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 36) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางปฏิบัติ ซึ่งหลายทางเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เอกรินทร์ วิศาลภรณ์ (2521 : 208) การตัดสินใจ เป็นการเลือกจากตัวเลือก หรือทางออกไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีขั้นตอนป้องกัน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้หลาย ๆ ทาง และพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

ถวิล ธาราโกชน (2532 : 68) กล่าวว่า การตัดสินใจจะเป็นแต่เพียงความตั้งใจที่ดีเท่านั้น จนกว่าการตัดสินใจกลายเป็นการดำเนินการปฏิบัติ

Harrison F.E. (1981: 3) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับนิยามในการตัดสินใจไว้ว่า “การตัดสินใจเป็น ขบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือกปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด”

William J. G. และ Dyson J.W. (อ้างถึงใน วุฒิชัย จานง. 2522 : 18-19) ได้ให้ความหมายของ คำว่า “ตัดสินใจ” ไว้ว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกเอาทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทางมาเป็นแนวปฏิบัติ เป้าหมายที่วางไว้

สรุป การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกจากทางเลือก ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

2.2.2 ลักษณะของการตัดสินใจ

Jame .A.E. Stonner (อ้างถึงใน ชัยพร วิชาวุธ. 2525 : 153) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจแบ่ง ออกเป็น 3 ลักษณะ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ

1. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of Certainly) เป็นการตัดสินใจที่มี ข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ
2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of Risk) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ ทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์
3. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (Condition of Uncertainly) เป็นการตัดสินใจ ที่มักอาศัยประสบการณ์ คลุมพินิจ และสัญชาตญาณ

กล่าวโดยสรุปว่า การตัดสินใจเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญดังนี้

1. มีปัญหาเกิดขึ้น
2. เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
3. วัตถุประสงค์ที่มีอยู่นั้นผิดพลาด บกพร่อง หรือไม่ทันสมัย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

2.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

Reeder (1971 : 4-5) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือ พฤติกรรมของบุคคลและตั้งเป็นทฤษฎีขึ้น เรียกว่า “ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทาง สังคม” (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action) ซึ่ง Reeder อธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลาย ๆ ประการซึ่งรวม เรียกว่า “กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ” (Believes and Disbelieves) หรือเหตุผลในการ ตัดสินใจ เขากล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว หากแต่จะมีกลุ่ม ของเหตุผลซึ่งอาจจะเป็นเหตุที่มาจากปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจอาจมาจากปัจจัยต่อไปนี้ คือ

(1) ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) ประกอบด้วย

(1.1) เป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำการต้องการให้เกิดขึ้นจากการกระทำ

(1.2) ความเชื่อ (Belief Orientation) หมายถึง ความคิด ความรู้ ที่ผู้กระทำเข้าใจเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำทางสังคม ซึ่งผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกแบบของการกระทำให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขา

(1.3) มาตรฐานค่านิยม (Value Standards) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับมาจากความเชื่อทัศนคติลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่จะตัดสินใจว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมโดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำกระทำให้เป็นไปตามค่านิยมของเขา

(1.4) นิสัยและขนบธรรมเนียม (Habits and Customs) คือ รูปแบบของการแสดงออกที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมาจนเป็นรูปแบบที่แน่นอนและมีการยอมรับ

(2) ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

(2.1) ความคาดหวัง (Expectations) หมายถึง การที่ผู้กระทำมีความเข้าใจและเชื่อว่ามีผู้คาดหวังในตัวของเขา เขาจึงได้กระทำ

(2.2) ข้อผูกมัด (Commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่า เขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ เขาจึงรู้สึกว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำตามอิทธิพลของข้อผูกพันนั้น

(2.3) แรงเสริม (Forces) คือ สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นและนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งหนึ่งนั้นเขาจะรู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมให้กระทำ

(3) ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

(3.1) โอกาส (Opportunity) หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำมีทางเลือกในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมในการกระทำทางสังคมตามสถานการณ์นั้น

(3.2) ความสามารถ (Ability) หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้น ๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจและกระทำทางสังคม เพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้น

(3.3) การสนับสนุน (Support) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำคาดหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เขาจะตัดสินใจกระทำเมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ลงมือกระทำสิ่งนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้หลักเชิงเหตุผล เป็นลักษณะของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือแนวพิจารณาการแก้ปัญหา (Problem Solving Approach) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาโดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data Collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุ การเสาะหาข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คือ การเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้นเพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจจะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล (Collective) และในแง่การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย
2. ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก (Formulation Alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ เป็นการพยายามจะครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหได้ในหลาย ๆ วิธีต้องกำหนดให้ได้ในรูปหลักกรรม ข้อเท็จจริงหลัก (Main Fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องสร้างจาก (Scenario) ขึ้นมาก่อนว่าเรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้าง ในทางเลือกนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง
3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือก (Analysis Alternative) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective Analysis) พยายามหลีกเลี่ยงการนำค่า (Value) ทั้งหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์
4. ขั้นตอนการเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value Comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยนำค่า (Value) มาเกี่ยวข้องนำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดจากค่าแล้วมาพิจารณาทางเลือก อีกทีหนึ่ง
5. ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choice of Alternative on the best of Alternative) ขั้นตอนนี้เป็นการตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

อุไร มั่นหมั่น (2539 : 15) กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้สรุปได้ 6 ขั้นตอน คือ

1. การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจ จะต้องทราบ ว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องทราบปัญหาที่แท้จริงก่อนโดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตให้ได้ว่าปัญหาคืออะไร
2. การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจขององค์กรต่าง ๆ แต่ครั้งย่อมมีผลกระทบกระเทือนถึงบุคคลอื่น ๆ ด้วย เช่น ในด้านบุคคลควรพิจารณาผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
3. ควรรวหาทางเลือกเป็นการพิจารณาทางเลือกในการตัดสินใจซึ่งอาศัยความรู้ทางวิชาการ ประสบการณ์ คำปรึกษาหารือ หาทางเลือกไว้หลาย ๆ ทาง

4. การกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจ และการประเมินทางเลือกโดยใช้การวิเคราะห์หลักเกณฑ์และวิธีการบางประการเป็นหลัก รวมทั้งต้องใช้ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความคิดริเริ่มประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่างทั้งในปัจจุบัน ในอนาคต ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าและเปรียบเทียบควรจะต้องครอบคลุมถึง

4.1 ความเหมาะสมของทางเลือกนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4.2 เปรียบเทียบผลประโยชน์ ค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

4.3 ทางเลือกนั้น ๆ จะต้องเป็นทางเลือกที่จะปฏิบัติได้จริง ๆ

4.4 ผลอันไม่พึงปรารถนาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจใช้ทางเลือกนั้น ๆ จะต้องมีน้อยที่สุด หรือถ้ามีต้องหาทางป้องกันและควบคุมไว้

4.5 ผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ตัดสินใจเห็นชอบ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามทางเลือกที่จะดำเนินการ

4.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้ผลทันกับสถานการณ์

5. การตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาขั้นสุดท้ายของการเลือกแนวปฏิบัติที่จะนำไปดำเนินการจริง ซึ่งเป็นผลจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ว่าทางใดจะได้ผลดีที่สุด ณ จุดนี้ต้องยอมรับความจริงว่า นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตของผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ดีที่สุดคือการตัดสินใจที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีที่สุด

6. การดำเนินการและติดตามผล ในระหว่างประเมินทางเลือกผู้ทำการตัดสินใจจะต้องวางแผนทางการดำเนินงานสำหรับทางเลือกแต่ละทางไว้ การดำเนินการจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเต็มใจ และสามารถปฏิบัติได้

สรุป การตัดสินใจซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่ต้องอาศัยเหตุและผล และความพอใจเป็นเกณฑ์ในการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

วุฒิชัย จานง (2522 : 18-19) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งทีก่อให้เกิดตัวปัญหานั้นซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวที่สมบูรณ์ (Complete Information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิด

ที่ว่า ข่าวสารที่สรรหามานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา ตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา (Relevant Necessary and Sufficient Information)

3. การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of Information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหามานั้นเราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หามานั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้น ก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่าข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควรก็จำเป็นต้องตัดข่าวสารบางอย่างไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่องเราจะกำหนดทางเลือกให้เหมาะสม ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้วขั้นต่อไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a Course of Action) ขั้นนี้เองที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริง การเลือกทางเลือกนั้นเกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6. การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implement of Decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจดูว่าผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ปกติในสังคมเรามักจะได้ยินคำว่า “บุคคลถูกใจไปสู่ความสำเร็จได้นั้นเป็นผลมาจากคำที่เขาคาดหวังจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ” ทศพร ประเสริฐสุข (2540 : 27) ก่อนที่บุคคลจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนเรามีความคาดหวัง (Expectancy) ว่าจะได้รับความสำเร็จเป็นผลตอบแทนการกระทำ เช่น คาดหวังว่าเมื่อเรียนหนังสือครบหลักสูตรแล้วจะได้รับปริญญา ความคาดหวังนี้เกิดก่อนการกระทำจึงเป็นเหตุของการกระทำ พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความคาดหวังที่จะได้รับผลสำเร็จจากการกระทำนั้น ๆ

ทฤษฎีความคาดหวัง Vrom (อ้างอิงใน วุฒิชัย จานง. 2522 : 3-7) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบกันมิได้เกิดจากเพียงปัจจัยเดียว โดยที่บุคคลนั้นจะต้องมีความคาดหวังดังต่อไปนี้

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ

2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ

3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น

ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังของครอบครัว (Family Background) ภูมิหลังเรื่องการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา และขนาดของครอบครัว พบว่า ลักษณะของผู้ปกครองจะมีผลกระทบต่อการบรรลุทางการศึกษา และจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการบรรลุทางอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคมกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ ค่านิยม สถานภาพทางอาชีพ รายได้ของครอบครัว จะเป็นองค์ประกอบที่มีผลสำเร็จทางการศึกษาของเด็ก และเด็กที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกทางการศึกษามักจะมีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสูง และขณะเดียวกันก็จะมียังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อโอกาสในการเตรียมตัวที่จะมีอาชีพที่ดีต่อไปในอนาคต

2. ความสามารถทางการศึกษา (Academic Performance) ความสามารถทางการศึกษาพิจารณาถึงระดับปัญญาของเด็กว่าเป็นอย่างไร

3. อิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ (Significant Other's Influence) อิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการขัดเกลาเกี่ยวกับค่านิยมในความสำเร็จ โดยพิจารณาถึงการกระตุ้นการศึกษาของครอบครัวในฐานะที่เป็นตัวเร่งอันแรกของนักเรียนตั้งแต่เกิดมา การกระตุ้นทางการศึกษาของครู ในฐานะที่เป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความสำคัญ ให้ความเชื่อถือ โดยจะมีบทบาทในการขัดเกลาแนวความคิดต่าง ๆ ของนักเรียนในยามที่ได้มาเรียนหนังสือในโรงเรียน

วีระศักดิ์ ไกรสิทธิ์ (2538 : 7) ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน

พระมหาสุภวัฒน์ หนูพริก (2538 : 13) ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดมีขึ้น หรือคาดหมายว่าจะทำได้

हरररर वरुसररररर (2541 : 26) กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง การตระหนักว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีหน้าที่หรือคุณสมบัติเฉพาะตัว หรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งความคาดหวังที่บุคคลมีต่อสื่อ ก็คือความเชื่อของบุคคลที่ว่าสื่อนั้นมีศักยภาพที่จะให้ความพึงพอใจแก่ตน และเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลเปิดรับสื่อนั้น

จรินทร ธนาสิลปลูก (2545 : 25) กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคนในการที่จะดีความสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ

นฤมล สนธยานาวิน (2545 : 5) กล่าวถึง ความคาดหวังในการใช้ประโยชน์จากการเรียน

การสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หมายถึง ระดับการคาดคะเนต่อการได้ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

เเอกลารนเบนเเอกลารนทสงวนโวลสารหปรการเขางนเพเอการศกษาเทานน ไมอนุญาดเทนาไปใชประโยชน์ดานการค้

ไม่ว การเนเตจิงสงน ยกทั้งหามีเมตเตดแปลงเนอที่ และตยงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกลารนทุคร้งที่ม่การน้ไปใช้

1. ด้านผลประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ
2. ด้านความง่ายในการใช้งาน
3. ด้านความทันสมัย
4. ด้านความน่าเชื่อถือ

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.4.1 ความหมายของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาและนักศึกษากิจการของไทยและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหลายทัศนะ ดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2541 : 299) กล่าวว่า คำว่า “แรงจูงใจ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Motive” คำนี้มีรากศัพท์มาจากคำว่า “Movere” ในภาษาละติน ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว” (To Move) เมื่อเราเห็นเด็กกำลังเขียนหนังสือด้วยความขะมักเขม้น หรือเห็นเขากำลังทำความสะอาดห้องเรียน เราก็กล่าวได้ว่าเขามีแรงจูงใจ เพราะเราสังเกตเห็นได้ว่าเขากำลังมีการเคลื่อนไหว และสรุปว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้น กำหนดทิศทางและคงสภาพพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมาย แรงจูงที่ปรากฏมักเป็นผลร่วมระหว่างคุณลักษณะ (Traits) และภาวะเหตุการณ์แวดล้อม (States)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 112) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 36) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงวิธีการชักนำผู้อื่นให้ตัดสินใจประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์

ถวิล ธาราโกชน (2532 : 68) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motive) ตามความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไปจะหมายถึง พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งพร้อมที่จะกระตุ้นหรือชี้ทาง (Urge or Direct) ให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จากคำนิยามนี้เราอาจกล่าวได้ว่าเมื่อบุคคลต้องการที่จะทำสิ่งใด ๆ ก็ตามจะต้องใช้ความรู้ความสามารถที่บุคคลนั้นมีอยู่จึงจะสามารถทำงานนั้นให้เสร็จสิ้นไปได้ แต่ก็ไม่เพียงพอเท่านั้นจะต้องมีสิ่งอื่น ๆ ประกอบอีก โดยเฉพาะแรงจูงใจนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่จะทำให้บุคคลสามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

อารี พันธุ์ณี (2538 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

Brown (1980 : 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบด้วยอารมณ์ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

Good (1973 : 83) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

Lovell (1980 : 109) ให้ความหมายของ แรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อที่จะสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

Hilgard (1983 : 115) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจอีกทัศนะหนึ่งว่า หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลัง และนำไปสู่การกระทำ

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง

2.4.2 ประเภทของแรงจูงใจ

บุญมัน ธนาสุวัฒน์(2537 : 124) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 อย่างคือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือตามสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นเองตั้งแต่แรกเกิด บางทีเรียกว่าแรงจูงใจไร้สำนึก มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความเหน็ดเหนื่อย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น เมื่อเกิดความต้องการเหล่านี้แล้วก็จะทำให้เกิดภาวะขาดสมดุลของร่างกายซึ่งจะเป็นผลให้เกิดแรงขับ เมื่อแรงขับ ลดลงร่างกายก็จะกลับเข้าสู่ภาวะความสมดุล

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในภายหลัง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ผู้อื่นหรือสังคม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ ชื่อเสียง เกียรติยศ ความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต ฐานะทางสังคม เป็นต้น จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจทางสังคมนั้นจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ตัวบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันต่าง ๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณีนิยม ตลอดจนศาสนาและการเมือง

อารี พันธุ์ณี (2538 : 181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมได้ 2 ประเภทใหญ่ คือ

1.1 การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุก และความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกรักใคร่หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา

1.2 การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่ง

เร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข่งขัน การดิเคียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2. แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับของความต้องการทางสรีระได้จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2.2 แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญมากน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

2.3 แรงจูงใจทางสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา

ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมักเริ่มจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

(3) แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

สุชา จันทน์เอม (2539 : 102) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงขับปฐมภูมิ (Primary Drives) เป็นแรงขับที่เกิดมาพร้อมกับการเกิดของคน ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ มีต้นกำเนิดมาจากความต้องการของร่างกาย หรือสภาวะภายในร่างกาย บางครั้งเราจึงเรียก แรงขับทางด้านสรีระ (Physiological Drives) ความต้องการทางร่างกายที่นักจิตวิทยาได้ตกลงยอมรับกัน โดยทั่ว ๆ ไปว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแรงขับชนิดนี้ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ความรู้สึกหิว เป็นกำลังขับเคลื่อนให้คนและสัตว์มีปฏิกิริยาต่าง ๆ แต่บางทีคนและสัตว์ที่ไม่หิวก็ยังอยากกินอาหารแปลก ๆ หรือเลือกกินอาหารเฉพาะอย่างเพื่อชดเชยสารเคมีบางอย่างที่ตนเองขาดไป เช่น หญิงที่ตั้งครรภ์อยากกินดิน กินชอล์ก เพราะร่างกายต้องการแคลเซียมไปสร้างกระดูกในเด็ก นอกจากนี้ยังชอบกินของเปรี้ยว ๆ เพื่อเอาวิตามินซีไปช่วยแยกแคลเซียมในอาหารหรือเด็กที่ขาดธาตุเกลียวจะกินของเค็มเป็นพิเศษ

1.2 ความกระหาย (Thirst) เมื่อร่างกายสูญเสียน้ำไปในลักษณะต่าง ๆ เช่น เหงื่อ ปัสสาวะ น้ำลาย เป็นต้น ทำให้คนรู้สึกคอและปากแห้ง เกิดความกระหายน้ำเพื่อที่จะได้น้ำไปช่วยให้ร่างกายมีปริมาณน้ำคงอยู่ในสภาพสมดุล

1.3 ความต้องการทางเพศ (Sex) Sigmund Freud นักจิตวิทยาากลุ่มจิตวิเคราะห์ถือเอาความกระตุ้นทางเพศนี้เป็นรากฐานอันสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์

1.4 ความอบอุ่น และหนาว (Warmth and Cold) ร่างกายคนเราต้องการอุณหภูมิที่พอเหมาะ แก่ร่างกาย ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไป เมื่อเกิดความร้อนจัด หรือหนาวจัดจะทำให้เกิดแรงจูงใจแสวงหาสิ่งที่จะทำให้ร่างกายเกิดความอบอุ่นตามต้องการ สภาพการปรับตัวภายในร่างกายเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ เช่น เมื่ออากาศร้อนคนจะมีเหงื่อออกเป็น Homeostasis

1.5 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวด (Pain) เพื่อให้ร่างกายดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปลอดภัย

1.6 ความต้องการพักผ่อน นอนหลับ (Sleep) คนต้องการหลับพักผ่อนเท่า ๆ กับต้องการอาหาร ความง่วง ความเหนื่อย เป็นกำลังขับเคลื่อนอย่างหนึ่งซึ่งจูงใจให้คนทำพฤติกรรมบางอย่างที่นำไปสู่การนอนพักผ่อน และนอนหลับ

1.7 ความต้องการอากาศออกซิเจน (O_2) คนต้องการอากาศ O_2 สำหรับหายใจ คนที่จมน้ำหรือกำลังอยู่ในที่สำคัญคว้นไฟจะตะเกียกตะกายเพื่อหา O_2 ช่วยในการหายใจ ถ้าคนขาด O_2 ภายใน 3-5 นาที จะทำให้เสียชีวิตทันที

1.8 ความต้องการขับถ่าย การขับถ่ายเอาของโสโครกออกจากร่างกายเป็นสิ่งจำเป็น มิฉะนั้นจะเกิดเป็นพิษภายในร่างกาย และทำให้คนไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

2. แรงขับทุติยภูมิ (Secondary Drives) เป็นแรงขับที่สลับซับซ้อน โดยทั่วไปเกิดจากการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่ อาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นแรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) หรือ Psychological Drives ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมเป็นส่วนใหญ่

ประสิทธิ์ ทองอุ่น (2542 : 2) กล่าวว่า แรงจูงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ทางกายภาพ (Physiological) เป็นผลมาจากความต้องการทางชีวภาพ (Biological Needs)

ซึ่งความต้องการที่สำคัญ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทางจิตใจ (Psychological) เกิดจากความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ เช่น ความรัก ความอบอุ่น และเกิดจากถูกสิ่งเร้าในสังคมกระตุ้น ซึ่งเบิร์ชและเวอร์ลอฟ (Birch and Veroff) ได้แบ่งแรงจูงใจประเภทนี้ออกเป็น 7 ชนิด คือ

- 2.1 การรับรู้สิ่งล่อใจ (Sensory Incentives)
- 2.2 ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity)
- 2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)
- 2.4 ความต้องการเพื่อนฝูง (Need for Affiliation)
- 2.5 ความก้าวร้าว (Aggressive)
- 2.6 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power)
- 2.7 ความต้องการอิสระ (Need for Independence)

Hilgard (1983 : 115) ได้แยกแรงจูงใจของคนเราออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motive) เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น อาหารการพักผ่อน ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ
2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) คือ ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ เช่น ความต้องการทางเพศ เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะสืบทอดเชื้อสายของมนุษย์ แต่ไม่ใช่สิ่งจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์
3. แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego-integrative) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การตัดสินใจ และความตั้งใจไปสู่เป้าหมายในชีวิต

2.4.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2539 : 132) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจมี 2 ประการ คือ

1. ความต้องการของร่างกาย หรือบางแห่งเรียกว่า ความต้องการมูลฐาน (Basic Needs) เป็นความต้องการอันเกิดจากสภาวะภายในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง สารบางอย่างได้ใช้หมดไปหรือสารบางอย่างร่างกายสร้างขึ้น กลายเป็นสภาพ “ขาด” หรือ “กิน” เกิดขึ้น สภาพเช่นนี้เรียกว่า การขาดสมดุล (Imbalance) นักสรีระวิทยาชื่อ แคนนอน (Walter B. Cannon) เขียนทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของคนเราว่า ร่างกายของเราพยายามคืนบรรทัดฐานเพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดไป หรือจับถ่วงสิ่งที่เกินมา ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ทฤษฎีนี้เรียกว่า Homeostasis Theory มีใจความดังนี้

- 1.1 ความหิว ความกระหาย ความเจ็บปวด ความหนาว เป็นสภาพที่ทำให้ร่างกายเกิดความขาด ร่างกายจำเป็นต้องรีบนเพื่อจะชดเชยสิ่งที่ขาดเหล่านั้น

1.2 ความร้อน ความเหนื่อย ความต้องการเคลื่อนไหว เป็นสภาพที่ร่างกายมีบางสิ่งบางอย่างเกินมา ร่างกายจำเป็นต้องมีพฤติกรรมเพื่อจะระบายสิ่งเหล่านั้นออกไป

1.3 ความต้องการของร่างกายดูผิวเผินจะเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ เพราะเป็นความต้องการเพื่อจะมีชีวิตอยู่รอด ถ้าเราจะศึกษาให้ลึกซึ้ง การเรียนรู้ก็มีส่วนปรุงแต่งพฤติกรรม อันเกิดจากความต้องการของร่างกาย กล่าวคือ เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้นร่างกายก็จะทำงาน 2 อย่าง คือ

(1) ดินรนชวนขยาย (Activating of Energizing) เพื่อที่จะขจัดสภาพไร้สมดุของร่างกาย เช่น เวลาหิวย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ร่างกายไม่อยู่เฉย การดินรนนี้ก็เป็นลักษณะธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตทั่วไป

(2) ค้นหาทิศทาง (Directing) การคิดหาวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งสนองความต้องการร่างกาย จำเป็นจะต้องค้นหา การหาวิธีสนองความต้องการว่าจะทำอะไรขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของแต่ละคนว่าทำอะไรจึงจะได้มา เวลาหิวเราไปร้านอาหาร หรือท้องป่วนป่วนก็วิ่งไปห้องสุขา เป็นต้น เหล่านี้เป็นผลมาจากการเรียนรู้ทั้งสิ้น

2. สังคมสำหรับมนุษย์ แรงขับทางสังคมมีความสำคัญมากกว่าแรงขับทางร่างกาย เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ หรือญาติพี่น้อง เด็กที่ประสบแต่ความผิดหวังจะเป็นปัญหาที่รุนแรงกว่าเด็กที่ขาดอาหารอดมื้อกินมื้อ แรงขับทางสังคมขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ในวัฒนธรรมแต่ละแห่ง ยากที่จะแบ่งออกให้เห็นเด่นชัดว่าที่ประเภทใดบ้าง นอกจากนี้ยังเกิดจาก

2.1 สังคมต่างกันทำให้เกิดการเรียนรู้ต่างกัน พฤติกรรมของสมาชิกในสังคมหนึ่งจึงต่างกับอีกสังคมหนึ่ง แม้แต่ในสังคมเดียวกันก็ยังมี ความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย

2.2 แรงขับอย่างเดียวกันอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างกัน ได้ คนที่ไม่ชอบหน้าเพื่อนบางคนอาจมีพฤติกรรมกลั่นแกล้ง ทำร้าย แต่บางคนอาจใช้วิธีการไม่สนใจ ไม่สมาคมก็มี

2.3 แรงขับต่างกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างเดียวกันได้ เด็กคนหนึ่งชอบเล่นดนตรี เพราะต้องการจะเอาใจบิดามารดา อีกคนอาจชอบเพื่อจะได้พ้นหูพ้นตาบิดามารดา

2.4 แรงขับอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ชายที่มีความต้องการทางเพศรุนแรงอาจขยันขันแข็ง ตั้งใจทำงานเพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม หรืออาจจะเป็นนักกีฬาก็ได้

2.5 พฤติกรรมอย่างหนึ่งอาจจะเกิดแรงขับหลายอย่างรวมกัน ผู้เชี่ยวชาญทำงานขยันขันแข็งเนื่องจากแรงขับหลายอย่างรวมกัน ต้องการทราบความจริงเพื่อช่วยสร้างสรรค์ความเจริญ ต้องการอยากรู้อยากเห็น ต้องการเกียรติยศ การนับถือยกย่อง และสุดท้ายต้องการเงินรายได้มาดำรงชีวิต

2.4.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ประสาธ อิศรปรีดา (2541 : 302-305) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจเป็น 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approaches to Motivation) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่า พฤติกรรมมีแนวโน้มว่า พฤติกรรมเกิดขึ้นจากสิ่งเร้า และทิศทางของพฤติกรรมจะถูกกำหนดโดย

การเสริมแรงและการลงโทษ หลักการเหล่านี้ได้อธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้เช่นกัน เช่น เรื่องการเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary enforcement) จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการทางสรีระ (ความหิว ความกระหาย เพศ) หรือตัวเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) จะเกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ จนมีคุณสมบัติคล้ายกับตัวเสริมแรงปฐมภูมินั้น ถ้าเด็กได้รับตัวเสริมแรงหลังจากที่ได้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เด็กก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ ลักษณะนี้จึงเป็นการสร้างนิสัย หรือการกระทำบางอย่างของบุคคล เช่น เด็กที่เรียนวิชาภาษาไทย แล้วได้รับรางวัลเป็นคำชม หรือได้รับความสนใจ ความรักจากครู ถ้าได้รับสิ่งที่พึงพอใจนี้บ่อย ๆ เขาก็จะมีเจตคติที่ดี หรือชอบเรียนวิชาภาษาไทย เป็นต้น

2. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Approaches to Motivation) นักทฤษฎีมนุษยนิยมที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่ มาสโลว์ (Abraham Maslow) และโรเจอร์ (Carl Rogers) นักจิตวิทยากลุ่มนี้เกิดขึ้นจากความคิดที่ว่า จิตวิทยาพฤติกรรมนิยม และจิตวิทยากลุ่มจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ชัดเจนเพียงพอ จิตวิทยามนุษยนิยมจะอธิบายเรื่อง แรงจูงใจของมนุษย์ โดยเน้นย้ำที่อิสรภาพของบุคคลในการที่จะเลือกกระทำ กำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเอง ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพแห่งตน จิตวิทยากลุ่มนี้จะเน้นความสำคัญของแรงจูงใจภายใน ซึ่งบางท่านมีทรรศนะว่า ความต้องการนับถือตนเอง (Self-esteem) และความต้องการตระหนักในตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพแห่งตน (Self-actualization) เป็นศูนย์กลางของการแสดงพฤติกรรมทั้งหลาย

3. ทฤษฎีปัญญานิยม (Cognitive Approaches to Motivation) ทรรศนะสำคัญของทฤษฎีปัญญานิยม ก็คือ เขาคิดว่าพฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดจากการตอบสนองต่อเหตุการณ์ภายนอก หรือจากภาวะไม่สมดุลทางกาย เช่น ความหิว หรือความกระหายเหมือนที่กลุ่มพฤติกรรมนิยมกล่าวไว้ แต่พฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการแปลความหมายจากเหตุการณ์เหล่านั้น เช่น เมื่อถึงเวลาเที่ยงวันท่านก็จะรู้สึกหิวหิวกลืน ทำงานต่อไปไม่ได้เพราะถึงเวลาจะไปรับประทานอาหาร ลักษณะนี้อธิบายได้ว่า พฤติกรรมการกลืนกลืน หรือหิวหิวของ ท่าน ไม่ได้เกิดจากการขาดอาหาร แต่เกิดจากการแปลความหมายว่าเที่ยงแล้ว ถึงเวลาที่ท่านจะต้องไปรับประทานอาหารแล้ว เป็นต้น นักจิตวิทยากลุ่มนี้เชื่อว่า พฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยความคิด (ความเชื่อ ความคาดหวัง เป้าหมาย ค่านิยม) ไม่ได้เกิดจากการได้รับรางวัล หรือตัวเสริมแรง หรือประสบการณ์ที่ถูกลงโทษมาแล้วในอดีต

นักจิตวิทยาปัญญานิยมบางท่านที่กัทัก (Assume) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่จะเข้าใจสิ่งรอบตัว มีความคิดที่จะกำหนดทิศทางของตนเอง และกระทำเพื่อเอาชนะสิ่งแวดล้อม ความคิดนี้คล้าย ๆ กับที่ เพียเจต์ อธิบายถึงภาวะสมดุล (Equilibration) ด้วยการซึมซับ (Assimilate) หรือปรับขยาย (Accommodate) สิ่งที่พบเห็นให้เข้ากับโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีลักษณะกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น และไม่หยุดนิ่ง เพื่อพัฒนาโครงสร้างความรู้ และแก้ปัญหาต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จิตวิทยากลุ่มนี้จะเน้นเรื่องแรงจูงใจภายในคล้ายกับมนุษยนิยม ตัวอย่าง

ทฤษฎีแรงจูงใจของกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจของกลุ่มปัญญานิยม ได้แก่ ทฤษฎีอ้างสาเหตุของไวเนอร์ (Weiner's Attribution Theory) และทฤษฎีการคาดหวังคุณค่าแห่งตนของโควิงตัน (Covington's Self-worth Theory)

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Approaches to Motivation) เป็นกลุ่มที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม และกลุ่มปัญญานิยม คือ ให้ความสนใจทั้งผลของการกระทำ และความคิดความเชื่อของบุคคล ทฤษฎีนี้จะอธิบายแรงจูงใจในรูปผลคูณของการคาดหวังกับคุณค่าของเป้าหมายที่ต้องการ ($\text{Expectancy} \times \text{Value Theories}$) หรือกล่าวให้ง่ายขึ้นได้ว่า ทฤษฎีนี้จะอยู่ในรูป “ถ้าหากฉันพยายามให้มากขึ้น ฉันจะประสบความสำเร็จหรือไม่” และ “ถ้าฉันประสบความสำเร็จ ผลที่ได้รับจะมีคุณค่าสำหรับฉันหรือไม่” เนื่องจากแรงจูงใจจะอยู่ในรูปของผลคูณ ฉะนั้นถ้าหากตัวประกอบตัวใดตัวหนึ่งเป็นศูนย์ แรงจูงใจก็จะมีค่าเป็นศูนย์ หรือ ไม่มีแรงจูงใจ ดังนี้

2.6 องค์ประกอบของการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนมีองค์ประกอบหลายด้านที่ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ นักศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น แต่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

2.6.1 สถาบัน

คำว่า “สถาบัน” ตามที่อธิบายไว้ในหนังสือ Dictionary of Modern Sociology หมายถึง กระบวนการ หรือการรวมกลุ่มในลักษณะ ดังนี้

1. มีการจัดระเบียบอย่างดี เช่น มีการกำหนดบทบาท และความสัมพันธ์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. มีระบบ เช่น มีการกำหนดว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องทำอะไร
3. มีเสถียรภาพ หรือความมั่นคง โดยมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงยาก และไม่ขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ

หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า “สถาบัน” เป็นสิ่งที่คนในส่วนร่วม คือ สังคม จัดตั้งให้มีขึ้น เพราะเห็นประโยชน์ว่ามีความต้องการ และจำเป็นแก่วิถีชีวิตของตน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สถาบันการเมือง

ยนต์ ชุ่มจิต (2541 : 238) ได้ให้ความหมายของ “สถาบัน” ว่าเป็นระบบทางสังคมอย่างหนึ่ง หมายถึง ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มาประกอบกันเป็นสถาบันนั้น และคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมหนึ่ง ๆ ขอมอบปฏิบัติเช่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีเหตุอันควรสงสัย กรุณาแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ สถาบันได้นั้นจะต้อง

1. เป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมนั้น ๆ เป็นผู้จัดตั้งขึ้น
2. มีการจัดระเบียบอย่างเป็นระบบ
3. มีความมั่นคงถาวร มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงยาก
4. สนองความต้องการ และความจำเป็นแก่ชีวิตของสมาชิกในสังคมนั้น

2.6.2 อาจารย์ผู้สอน

ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ตามทัศนะของชาวตะวันตกซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือ Webster Third New International Dictionary (อ้างอิงใน ยนต์ ชุ่มจิต. 2541 : 13) และในหนังสือ Dictionary of Education (อ้างอิงใน ยนต์ ชุ่มจิต. 2541 : 13) ให้ความหมายของคำว่า “อาจารย์” (Instructor) ไว้ตรงกัน คือ เป็นผู้สอนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งต่ำกว่าระดับศาสตราจารย์ และเป็นผู้สอนที่ต้องรับผิดชอบต่อการสอนนักศึกษาให้เกิดความก้าวหน้าตามจุดประสงค์เฉพาะของการศึกษาที่กำหนดไว้

สำหรับในหนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า อาจารย์คือผู้สั่งสอนวิชาความรู้ ใช้เรียกนำหน้าชื่อบุคคลเพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใดทางหนึ่ง เมื่อพิจารณาความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของคนไทยกับทัศนะของชาวตะวันตกที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เข้าใจได้ว่าลักษณะของอาจารย์ไทยกับลักษณะของอาจารย์ชาวตะวันตกไม่ค่อยจะเหมือนกันกล่าวคือ อาจารย์ของชาวตะวันตกเน้นความสำคัญไปที่การสอนวิชาความรู้ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการสอนเฉพาะด้าน และเป็นผู้ที่ทำการสอนในสถาบันการศึกษาชั้นสูง สำหรับตัวผู้สอนนั้นยังมีสถานภาพต่ำกว่าศาสตราจารย์ ส่วนความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของไทย มีความหมายกว้างขวางกว่า คือ เป็นทั้งผู้สั่งสอนวิชาความรู้ อบรมดูแลความประพฤติให้อยู่ในระเบียบวินัย ในขณะเดียวกันก็ยกย่องให้เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง และเป็นผู้มีฐานะสูงกว่าผู้ที่เป็นครูอีกด้วย จากข้างต้นพอสรุปความได้ว่า

1. คำว่า “อาจารย์” เป็นคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤตว่า “อาจารย์-อาจารย์” และในภาษาอังกฤษใช้ “Instructor”
2. เดิมใช้เรียกพระภิกษุสงฆ์ที่เป็นหัวหน้าพระหรือทำหน้าที่สอนนักรธรรม หรือเปรียญธรรมแก่พระภิกษุ
3. ความหมายดั้งเดิม หมายถึง ผู้ฝึกมารยาทหรือเป็นผู้ควบคุมให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นผู้ดูแลรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ
4. ความหมายในปัจจุบัน

4.1 ผู้สั่งสอนวิชาความรู้และอบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ เป็นผู้ที่มีความเอื้ออาทร

แก่ศิษย์ และศิษย์พึงประพฤติด้วยความเอื้อเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผู้สอนที่มีสถานภาพสูงกว่า “ครู” แต่ต่ำกว่าผู้สอนในระดับศาสตราจารย์ และมักใช้เรียก ผู้สอนในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

2.6.3 การจูงใจจากบุคคล

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) กล่าวว่า การดำเนินงานประชาสัมพันธ์มีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เพื่อชี้แจงให้ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนเป้าหมาย
2. เพื่อโน้มน้าวใจให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรม
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับประชาชน

อนันต์ อพันธ์วงศ์ (2521 : 46-50) ได้กล่าวถึงบทบาทของครู โดยเฉพาะครูแนะแนว ต่อการให้ข่าวสารข้อมูลในการสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อ และอาชีพให้กับนักเรียนดังนี้

1. การให้บริการสนเทศ (Information Service) คือ บริการให้ความรู้ ข่าวสารต่าง ๆ แก่นักเรียนข่าวสารต่าง ๆ นั้นอาจจะเป็นข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพ หรือข่าวสารเกี่ยวกับสังคมก็ได้ในการที่จะให้ความรู้หรือข่าวสารแก่นักเรียนนี้อาจทำได้หลายวิธีต่าง ๆ กัน เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการทราบ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ให้เข้าใจในเรื่องการเรียนการสอนและการวัดผล การติดต่อขอระเบียบการและเอกสารต่าง ๆ จากสถานศึกษาระดับต่าง ๆ มาให้นักเรียนนักศึกษา พานักเรียนไปเยี่ยมสถานศึกษาชั้นสูงที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อ จัดให้มีวันอาชีพ (Career Day) ขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนให้มีการจัดตั้งชมรมอาชีพต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนรวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพ และสังคม เข้าไว้ในห้องสมุดของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ศึกษารายละเอียด

2. การให้บริการ ให้คำปรึกษา (Counseling Service) หมายถึง กระบวนการทั้งหมดในการช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหา หรือความต้องการต่าง ๆ ให้บรรลุจุดหมายที่เขาปรารถนา บริการให้คำปรึกษาถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการแนะแนว (Counseling is the Heart of the Guidance Program) การให้คำปรึกษาในด้านการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียนของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อในสถาบันที่สูงขึ้น

2.6.4 ผลสัมฤทธิ์

Husen and Posthwaite (อ้างถึงใน นุชนาฏ วรยศศรี. 2544 : 1) ให้ความเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์เป็นคำที่มีความหมายกว้าง ซึ่งพอประมวลได้ว่าเป็นผลสะท้อนของความรอบรู้ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดในระหว่างที่ทักษะและความรู้กำลังพัฒนา

Good (1973 : 7) กล่าวว่า วัฏจักรผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จ ความไม่ย่อท้อใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คำปรึกษาและต้องอ้างอิงถึงคำขอจากสารพัดครั้งที่มีการไปใช้ตลอดแล้ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ซึ่งได้มาจากกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง เช่น การสังเกต การตรวจนับ การตรวจสอบด้วยข้อสอบ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่ซับซ้อน

2.6.4 หลักสูตร

Good (1973 : 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร 3 ด้าน คือ

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชาและประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาที่โรงเรียนวางไว้กว้าง ๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

Saylor and Alexander (1959 : 4) ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทางที่โรงเรียนกำหนด

Taba (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2540 : 49-51) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้

Smith and Shores (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2540 : 49-51) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นลำดับของประสบการณ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งจัดขึ้นในโรงเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้คิด และกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง

เป็รื่อง กิรต์น (2534 : 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือหมายถึง รายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน
2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

วิชัย แหวนเพชร (2530 : 132) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเอาไว้ว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ รวมทั้งกระบวนการทั้งหมด ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ (Cognitive) ทักษะ (Psychomotor) และเจตคติ (Attitude) ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
 อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่มีเหตุใดแต่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการไปใช้
 ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ใน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ อิทธิพล การชักจูงจากบุคคลและสื่อ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร พฤติกรรมของ อาจารย์ ความคาดหวังของนักศึกษา และเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษา และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ เหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ อายุ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของ หลักสูตร พฤติกรรมของอาจารย์ และความคาดหวังของนักศึกษา

ศรารัตน์ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า การมีสมาชิกในครอบครัวเคยศึกษาในระดับปริญญาโท ทักษะคิดต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา ความต้องการของผู้ปกครองต่อการการศึกษาของ นักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับ ปริญญาโท

ลัดดา ปกป้อง (2547 : 61-63) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรปริญญาเอก ด้านการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิ ราช ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการมีความรู้ ประสบการณ์และการพัฒนาตนเอง และความต้องการ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียน พยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยกองทัพบก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้า โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย เรียงตามลำดับดังนี้ คือ บทบาทของบิดามารดาและญาติที่เป็น พหุการ การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อน และความต้องการยศ

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก (2544 : 60-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษา ต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น อันดับแรกคือความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือชื่อเสียงเกียรติยศ

เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษา ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของ โรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

การชักชวนจากศิษย์เก่า และการแนะนำจากครู ตามลำดับ ส่วนปัจจัยสนับสนุน คือ พื้นความรู้เดิม การแนะนำจากเพื่อน การแนะนำจากบิดามารดา และการแนะนำจากญาติพี่น้อง

กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และความต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
3. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะของงานประจำที่ทำ
4. ด้านบทบาทของสถาบัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา
5. ด้านทั่ว ๆ ไป ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ เคยเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้มาก่อน และบิดา/มารดา/ผู้ปกครองต้องการให้เข้ามาศึกษาต่อ

ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544 : 104-109) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อคือ ระดับการศึกษาสูงสุดที่นักศึกษาตั้งใจจะศึกษาต่อ สถานภาพของบิดา/มารดา และระดับการศึกษาของมารดา

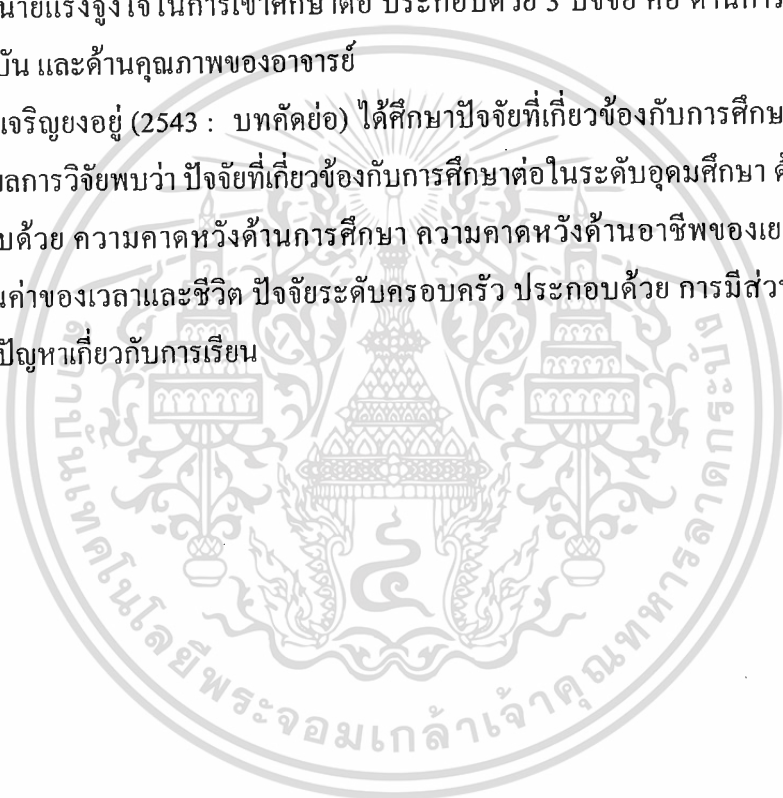
สมพร จิรพุทธิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คือ อายุ สถานภาพการเป็นนักศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระยะเวลาในการทำงาน อาชีพ และรายได้

เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ได้ศึกษาวิธีจูงใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คือ (1) ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ความทันสมัย ครอบคลุม และหลากหลาย (2) ด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณวุฒิของผู้สอนจบการศึกษา ระดับปริญญาเอก ตรงตามสาขาวิชาที่สอน และมีตำแหน่งทางวิชาการ (3) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการได้รับปริญญา ต้องการปรับวุฒิ และต้องการทำวิจัยเป็น (4) ด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายไม่สูงเมื่อเทียบกับการศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่น (5) ด้านมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย ชื่อเสียงและการยอมรับมหาวิทยาลัย การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่ตั้งมานาน บรรยากาศดี มีความปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาพร้อม และ (6) ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา

สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อ ประกอบด้วย 8 ปัจจัย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณภาพของอาจารย์ ด้านอาชีพ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสถาบัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ส่วนปัจจัยที่ทำนายแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านสถาบัน และด้านคุณภาพของอาจารย์

อดิสร เจริญงอยู่ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อของเยาวชนไทยในชนบท ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ด้านปัจจัยระดับบุคคล ประกอบด้วย ความคาดหวังด้านการศึกษา ความคาดหวังด้านอาชีพของเยาวชน และการตระหนักในคุณค่าของเวลาและชีวิต ปัจจัยระดับครอบครัว ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อครอบครัว และปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชาจำนวน 10 สาขาวิชา ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคณะและสถาบัน เป็น

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ควรนำเอกสารไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ		คะแนน
มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตอน	ความเชื่อมั่น
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสถานศึกษา	.8102
ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษา	.8815
ตอนที่ 4 การชักจูงจากบุคคลและสื่อ	.9240
รวม	.9350

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อดุสากรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในช่วงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 จำนวน 400 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99 ของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(2) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา จะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคำตอบจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 มาทำการวิเคราะห์หา องค์ประกอบ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยไม่ได้มี กำหนดว่ามีอะไรเป็นตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยมีแต่เพียงตัวแปรจำนวนหนึ่งซึ่งต้องการ ศึกษาว่าตัวแปรเหล่านี้สามารถรวมกันได้เป็นที่ปัจจัยจากอัตราความสัมพันธ์ในชุดของตัวแปร ในการ วิเคราะห์ปัจจัยนั้นจะประกอบด้วยขั้นตอน คือ กำหนดวัตถุประสงค์ รวบรวมข้อมูล เลือกโมเดลใน การวิเคราะห์ เลือกการหมุนแกนตามต้องการ สรุปผลการวิเคราะห์ และรายงานผล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้คือ เพื่อหาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษา

การรวบรวมข้อมูล ใช้เครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลตามตัวแปรที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนวิสาการให้การใช้งานเพื่อการศึกษานาน ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ใดๆ จาก จำนวนตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 39 ตัวแปร ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหลัง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ จำนวน 396 คน โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

(2.1) สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation Matrix) เพื่อจะได้ทราบว่าตัวแปรสัมพันธ์กับตัวแปรใดมากน้อยเพียงใด และยังช่วยตัดสินใจว่าตัวแปรใดควรจะรวมอยู่ในการวิเคราะห์ปัจจัยในขั้นต่อไปหรือไม่

(2.2) การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) เป็นการหาปัจจัยจำนวนหนึ่งที่สามารถแทนตัวแปรทั้งหมดได้ ซึ่งในการสกัดปัจจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component method) ซึ่งวิธีการนี้อาศัยหลักความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรที่ใช้เป็นข้อมูลองค์ประกอบหลักตัวแปร คือ การผสมเชิงเส้น (Linear combination) ของตัวแปรที่อธิบายการผันแปรของข้อมูลได้มากที่สุด จากนั้นหาผลรวมที่สองที่สามารถอธิบายการผันแปรได้มากที่สุดเป็นอันดับสองโดยที่ไม่สัมพันธ์กับการผสมแรก ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนได้องค์ประกอบหลัก (หรือปัจจัย) ที่สามารถอธิบายการผันแปรของทุกตัวแปรได้ครบถ้วน

(2.3) การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) เพื่อให้ตัวแปรบางตัวซึ่งแต่เดิมเป็นสมาชิกของหลายปัจจัยกลายเป็นสมาชิกของปัจจัยหนึ่งอย่างเด่นชัดมากกว่าเดิม การเป็นสมาชิกของปัจจัยใดของตัวแปรดูได้จากน้ำหนักปัจจัย (Factor loading) ของตัวแปรนั้น ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกำหนดตัวแปรให้มีค่าน้ำหนักปัจจัยอย่างน้อยที่สุด 0.50 การพิจารณาจะพิจารณาจากค่าน้ำหนักหรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรจากตัวแบบการรวมตัวแบบเส้นตรง โดยจะเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537 : 328-360) ผลลัพธ์สุดท้ายจะได้ Factor ที่ประกอบไปด้วยสมาชิกเป็นตัวแปรที่มีผลต่อ Factor สูง และวิธีการหมุนแกนปัจจัยที่ผู้วิจัยใช้ก็คือการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) แกนของปัจจัยจะคงความเป็นมุมฉากซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลาที่หมุน และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) คือการพยายามที่จะลดตัวแปรที่มีน้ำหนักปัจจัยมากบนแต่ละปัจจัยให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ตีความหมายของปัจจัยได้ง่ายขึ้น

(2.4) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) เมื่อสามารถจัดตัวแปรที่มีอยู่จำนวนมากเหลือเป็นกลุ่มตัวแปรไม่กี่กลุ่ม เพื่อให้สามารถคำนวณหาค่าคะแนนปัจจัยของแต่ละกรณีได้ วิธีการหาค่าคะแนนปัจจัยของแต่ละหน่วยวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression) โดยใช้คะแนนปัจจัยที่มีค่าการผันแปรเท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนที่ประมาณได้และค่าของปัจจัยจริง ซึ่งดูได้จากเมตริกซ์การผันแปรร่วมระหว่างปัจจัยและคะแนนปัจจัยถดถอยที่ประมาณได้

(2.5) นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องกำหนดหรือใช้ชื่อที่สื่อความหมายแก่แต่ละปัจจัย โดยวิธีการพิจารณาจากลักษณะของตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยนั้น ๆ

โดยสรุปแล้วในการพิจารณาค่าองค์ประกอบ ผู้วิจัยใช้วิธีสกัดปัจจัยโดยวิธีองค์ประกอบหลักเพื่อที่จะสามารถอธิบายการผันแปรของทุกตัวแปรได้ครบถ้วน ส่วนในการหมุนแกนปัจจัยนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) เพื่อลดตัวแปรแต่ละปัจจัยให้เหลือน้อยที่สุดซึ่งจะช่วยให้ตีความหมายของปัจจัยได้ง่าย

องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigen value) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป และจะเลือกตัวแปรแต่ละปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยหรือหรือค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และคำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) โดยวิธีเคราะห์ถดถอย (Regression) เพื่อให้คะแนนปัจจัยที่จะคำนวณได้มีความสัมพันธ์กับปัจจัยสูงสุด และกลุ่มตัวแปรใหม่ที่กำหนดชื่อแล้วจะเรียกว่า “องค์ประกอบ”

(3) การวิเคราะห์หาระดับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ จากองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา (ข้อ 2) โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนน

ความหมาย

คะแนนเฉลี่ย 1.00- 1.49 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50- 5.00 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับมากที่สุด

(4) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดฟังก์ชันภายใต้สมมติฐานที่ว่าการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาจะขึ้นอยู่กับอายุ พื้นความรู้เดิม รายได้ จำนวนพี่น้อง จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ชื่อเสียงของคณะ คุณสมบัติของอาจารย์ การสนใจจากบุคคล ผลสัมฤทธิ์ และลักษณะของหลักสูตร

และในการหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา จากฟังก์ชันที่กำหนดข้างต้น ในการศึกษาจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาออกไป จะคงไว้ซึ่งองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาเท่านั้น และในการวิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแบบรวมทั้งหมด โดยการวิเคราะห์จะถือว่าถ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นศูนย์คือไม่มีการกระทำจากองค์ประกอบ ดังนั้นตัวแปรตามคือการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาที่จะไม่มีเหตุผลเช่นกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา
- 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษา			
สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพศ			
- ชาย	211	53.30	1
- หญิง	185	46.70	2
รวม	396	100.00	-
2. สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี			
- มหาวิทยาลัยของรัฐ	208	52.50	1
- มหาวิทยาลัยเอกชน	51	12.90	4
- มหาวิทยาลัยราชภัฏ	78	19.70	2
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	59	14.90	3
รวม	396	100.00	-
3. ภูมิลำเนาปัจจุบัน			
- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	227	57.30	1
- ต่างจังหวัด	169	42.70	2
รวม	396	100.00	-
4. การวางแผนเพื่อศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา			
- เคยคิดวางแผนไว้ในสาขาวิชาที่เรียนปัจจุบัน	172	43.40	1
- เคยคิดวางแผนไว้ แต่ไม่ใช่สาขาวิชาที่เรียนปัจจุบัน	161	40.70	2
- ไม่เคยคิดวางแผนไว้	63	15.90	3
รวม	396	100.00	-
5. ผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่			
- บิดา	41	10.40	3
- มารดา	20	5.10	4
- บิดาและมารดา	85	21.50	2
- ตนเอง	222	56.10	1
- สามเณร/ภรรยา	20	5.10	4
- ญาติ	2	0.50	7
- บุคคลอื่น	6	1.50	6
รวม	396	100.00	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
6. วิธีการรับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะ			
- อินเทอร์เน็ต	209	52.80	1
- หนังสือพิมพ์	2	0.50	6
- แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์	23	5.80	3
- วิทยุ/โทรทัศน์	16	4.00	4
- เพื่อน/คนรู้จัก	141	35.60	2
- อื่น ๆ	5	1.30	5
รวม	396	100.00	-

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 และเป็นเพศหญิง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ (สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 และมีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเคยคิดวางแผนไว้ว่าจะเรียนในสาขาวิชาที่เรียนปัจจุบัน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 เคยคิดวางแผนไว้ แต่ไม่ใช่สาขาวิชาที่เรียนปัจจุบัน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 และไม่เคยคิดวางแผนไว้ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 บิดาและมารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และญาติเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รับรู้ข่าวสารจากเพื่อนหรือคนรู้จัก จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 และรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
0.50
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว	n	$\bar{X}$	S.D.
อายุ	388	30.21	7.540
เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี	356	2.92	.383
รายได้	356	19,510	11,653.042
จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน	396	2.93	1.371
จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	396	.65	.997
จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	396	1.29	.695

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 30 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 2.92 รายได้เฉลี่ย 19,510 บาท/เดือน จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน ประมาณ 3 คน จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประมาณ 1 คน และจำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประมาณ 1 ครั้ง

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

การวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน มีตัวแปรที่ศึกษาจำนวน 39 ตัวแปร โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal component method) ใช้การหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยชนิดวาริแม็กซ์ (Varimax) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน โดยตั้งเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. องค์ประกอบต้องมีค่าไอเกน (Eigen value) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป
2. ตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบนั้น ๆ ต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading)

คิดตามค่าสัมบูรณ์ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3. มีตัวแปรในองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวแปร ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษา พบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก จำนวน 6 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีข้อตกลงใจของเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการจูงใจของบุคคล

องค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์

องค์ประกอบที่ 6 ด้านลักษณะของหลักสูตร

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
2. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น	0.765	1
4. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม	0.759	2
5. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	0.723	3
16. เพราะนักศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	0.640	4
3. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง	0.611	5
13. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นที่ยอมรับของสถาบันอื่น	0.589	6
17. เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.560	7
ค่าไอเกน = 11.861 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 30.412		

จากรายที่ 4.3 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 7 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.560 ถึง 0.765 มีค่าไอเกน เท่ากับ 11.861 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 30.412 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 30.41 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 1 ชื่อเสียงของคณะ สำคัญเป็นอันดับ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา

ข้อคำถามที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
23. เพราะนักศึกษาต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม	0.749	1
22. เพราะนักศึกษาต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในการเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา	0.703	2
24. เพราะนักศึกษาเห็นว่าการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักศึกษาได้	0.690	3
20. เพราะนักศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา	0.642	4
21. เพราะนักศึกษาต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา	0.623	5
19. เพราะนักศึกษาต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น	0.608	6
ค่าไอเกน = 3.887 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 9.966		

จากรายการที่ 4.4 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.608 ถึง 0.749 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.887 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 9.966 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายขององค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 9.96 และเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา สำคัญเป็นอันดับ 2

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน

ข้อคำถามที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
8. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ปรากฏเห็นเด่นชัด	0.834	1
9. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา	0.793	2
10. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม	0.782	3
7. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีผลงานทางด้านสาขาที่เรียนเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป	0.711	4
ค่าไอเกน = 2.271 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 5.823		

จากรายการที่ 4.5 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711 ถึง 0.834 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.271 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.823 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวเป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 5.82 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน สำคัญเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านการจงใจจากบุคคล

ข้อคำถามที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
31. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.772	1
27. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.710	2
35. เพราะนักศึกษาเลือกเรียนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมตามเพื่อน	0.707	3
30. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนในหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.654	4
ค่าไอเกน = 1.973 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 5.058		

จาดตารางที่ 4.6 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 ด้านการจงใจจากบุคคล ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.654 ถึง 0.772 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.973 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.058 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายขององค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 5.05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 การจงใจจากบุคคล ลำดับเป็นอันดับ 4

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์

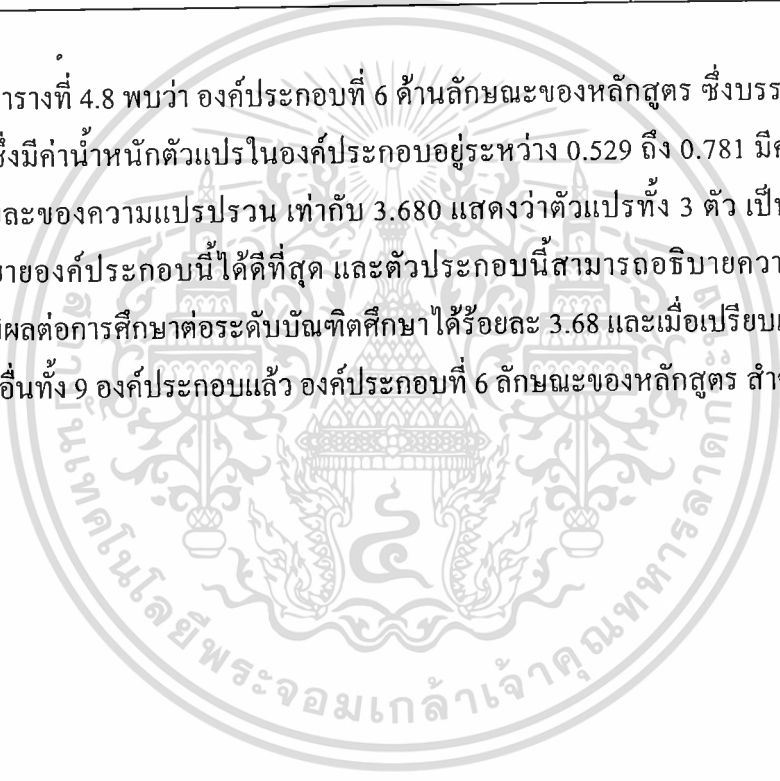
ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
38. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะฯ มีงานทำที่มีรายได้สูง	0.747	1
37. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะฯ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	0.735	2
39. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต ศึกษา ของคณะฯ มีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น	0.704	3
36. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะฯ ประสบความสำเร็จในการทำงาน	0.685	4
ค่าไอเกน = 1.669 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 4.280		

จากรายที่ 4.7 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.685 ถึง 0.747 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.699 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.280 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 4.28 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 5

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านลักษณะของหลักสูตร

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
15. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับงานประจำที่ทำอยู่	0.781	1
12. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา	0.616	2
14. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรนอกเวลา ราชการ จึงมีผลกระทบต่องานประจำไม่มาก	0.529	3
ค่าไอเกน = 1.435 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.680		

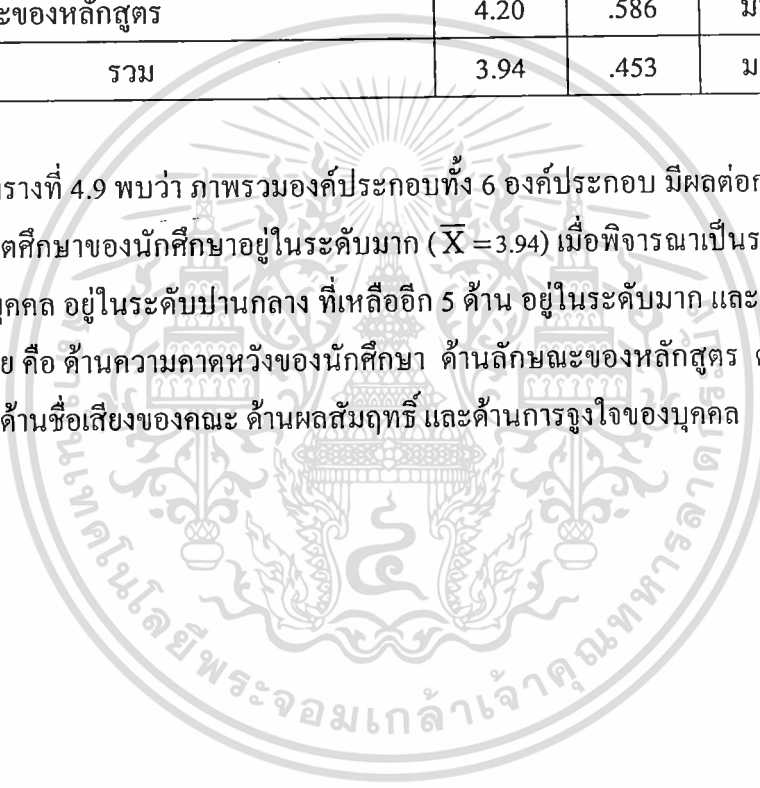
จากตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 ด้านลักษณะของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.529 ถึง 0.781 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.435 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.680 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 3.68 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 ลักษณะของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 6

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อ
องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ชื่อเสียงของคณะ	4.00	.487	มาก	4
2. ความคาดหวังของนักศึกษา	4.31	.515	มาก	1
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	4.05	.620	มาก	3
4. การสนใจของบุคคล	3.36	.899	ปานกลาง	6
5. ผลสัมฤทธิ์	3.72	.786	มาก	5
6. ลักษณะของหลักสูตร	4.20	.586	มาก	2
รวม	3.94	.453	มาก	-

จากรายที่ 4.9 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษา
ต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน
การสนใจของบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลืออีก 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปน้อย คือ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านลักษณะของหลักสูตร ด้านคุณสมบัติของ
อาจารย์ผู้สอน ด้านชื่อเสียงของคณะ ด้านผลสัมฤทธิ์ และด้านการสนใจของบุคคล

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องคํประกอบด้านชื่อเสียงของคณะ

ข้อคํถามที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลําดับที่
1. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น	3.95	.701	มาก	6
2. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.07	.600	มาก	2
3. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	3.99	.654	มาก	5
4. เพราะนักศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	4.10	.625	มาก	1
5. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง	3.87	.656	มาก	7
6. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นที่ยอมรับของสถาบันอื่น	4.06	.711	มาก	3
7. เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4.03	.628	มาก	4
รวม	4.00	.487	มาก	-

จาดตารางที่ 4.10 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านชื่อเสียงของคณะ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษายู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลําดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลําดับที่ 1 ข้อ4. เพราะนักศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ลําดับที่ 2 ข้อ2. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม

ลําดับที่ 3 ข้อ6. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นที่ยอมรับของสถาบันอื่น

ลําดับที่ 4 ข้อ7. เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

เอกสารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งลําดับที่ 5 ข้อ3. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ลำดับที่ 6 ข้อ1. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมี
ชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น

ลำดับที่ 7 ข้อ5. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีการ
พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องสรุปประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา

ข้อความที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะนักศึกษาต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม	4.44	.628	มาก	2
2. เพราะนักศึกษาต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในการเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา	4.13	.711	มาก	6
3. เพราะนักศึกษาเห็นว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักศึกษาได้	4.38	.643	มาก	3
4. เพราะนักศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา	4.45	.587	มาก	1
5. เพราะนักศึกษาต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา	4.16	.773	มาก	5
6. เพราะนักศึกษาต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น	4.30	.700	มาก	4
รวม	4.31	.515	มาก	-

จาดตารางที่ 4.11 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ4. เพราะนักศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ลำดับที่ 2 ข้อ1. เพราะนักศึกษาต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม

ลำดับที่ 3 ข้อ3. เพราะนักศึกษาเห็นว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักศึกษาได้

ลำดับที่ 4 ข้อ6. เพราะนักศึกษาต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น

ลำดับที่ 5 ข้อ5. เพราะนักศึกษาต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา

ลำดับที่ 6 ข้อ2. เพราะนักศึกษาต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในการ
เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องประกอบด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน

ข้อคำถามที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านที่ปรากฏเห็นเด่นชัด	4.03	.746	มาก	3
2. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและ สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา	4.19	.712	มาก	1
3. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทาง วิชาการที่เหมาะสม	4.14	.710	มาก	2
4. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมี ผลงานทางด้านสาขาที่เรียนเป็นที่รู้จักและยอมรับ โดยทั่วไป	3.88	.719	มาก	4
รวม	4.05	.620	มาก	-

จาดตารางที่ 4.12 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน มีผลต่อการ
ตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ2. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่
ศึกษา

ลำดับที่ 2 ข้อ3. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม

ลำดับที่ 3 ข้อ1. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ปรากฏ
เห็นเด่นชัด

ลำดับที่ 4 ข้อ6. เพราะนักศึกษาต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้มีความรู้
ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องประกอบด้านการงูใจจากบุคคล

ข้อคำถามที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	3.55	1.150	มาก	2
2. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จัก ให้มาศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	3.88	.956	มาก	1
3. เพราะนักศึกษาเลือกเรียนหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมตาม เพื่อน	2.85	1.274	ปานกลาง	4
4. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอน ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	3.18	1.042	ปานกลาง	3
รวม	3.36	.899	ปานกลาง	-

จาดตารางที่ 4.13 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านการงูใจจากบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจ
ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า มีจำนวน 2 ข้อ อยู่ในระดับมาก อีกจำนวน 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ2. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 2 ข้อ1. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 3 ข้อ4. เพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 4 ข้อ3. เพราะนักศึกษาเลือกเรียนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมตามเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องประกอบด้านผลสัมฤทธิ์

ข้อความที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีงานทำที่มีรายได้สูง	3.44	.943	ปานกลาง	4
2. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ของสังคม	3.84	.919	มาก	2
3. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับ บัณฑิต ศึกษาของคณะฯ มีความสามารถในการ ทำงานสูงขึ้น	3.94	.868	มาก	1
4. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะฯ ประสบความสำเร็จในการ ทำงาน	3.67	.915	มาก	3
รวม	3.72	.786	มาก	-

จาดตารางที่ 4.14 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
ระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 3
ข้อ อยู่ในระดับมาก อีกจำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ
ลำดับที่ 1 ข้อ3. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต ศึกษาของ
คณะฯ มีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น

ลำดับที่ 2 ข้อ2. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ
มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

ลำดับที่ 3 ข้อ4. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ
ประสบความสำเร็จในการทำงาน

ลำดับที่ 4 ข้อ1. เพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ
มีงานทำที่มีรายได้สูง

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องค้ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร

ข้อความที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับงานประจำที่ทำอยู่	4.08	.817	มาก	3
2. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา	4.23	.706	มาก	2
3. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรนอกเวลาราชการ จึงมีผลกระทบต่องานประจำไม่มาก	4.29	.760	มาก	1
รวม	4.20	.586	มาก	-

จาดตารางที่ 4.15 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษายู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ลำดับที่ 1 ข้อ3. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรนอกเวลาราชการ จึงมีผลกระทบต่องานประจำไม่มาก ลำดับที่ 2 ข้อ2. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ลำดับที่ 3 ข้อ1. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับงานประจำที่ทำอยู่

4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณหาค่าประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

การหาค่าประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา จากฟังก์ชันที่กำหนดข้างต้น ในการศึกษาจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาออกไป จะคงไว้ซึ่งองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาเท่านั้น และในการวิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแบบรวมทั้งหมด โดยการวิเคราะห์จะถือว่าถ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นศูนย์คือไม่มีการกระทำจากองค์ประกอบ ดังนั้นตัวแปรตามคือ การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาก็จะไม่มีเหตุผลเช่นกัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y'	แทน การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน อายุในรูปคะแนนดิบ
X_2	แทน พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนดิบ
X_3	แทน รายได้ในรูปคะแนนดิบ
X_4	แทน จำนวนพี่น้องในรูปคะแนนดิบ
X_5	แทน จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนดิบ
X_6	แทน จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนดิบ
X_7	แทน ชื่อเสียงของคณะในรูปคะแนนดิบ
X_8	แทน คุณสมบัติของอาจารย์ในรูปคะแนนดิบ
X_9	แทน การสนใจจากบุคคลในรูปคะแนนดิบ
X_{10}	แทน ผลสัมฤทธิ์ในรูปคะแนนดิบ
X_{11}	แทน ลักษณะของหลักสูตรในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z'_y	แทน การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์และบุคลากรที่สอนเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Z_1 แทน อายุในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_2 แทน พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_3 แทน รายได้ในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_4 แทน จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_5 แทน จำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_6 แทน จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_7 แทน ชื่อเสียงของคณะในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_8 แทน คุณสมบัติของอาจารย์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_9 แทน การจูงใจจากบุคคลในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_{10} แทน ผลสัมฤทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_{11} แทน ลักษณะของหลักสูตรในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแบบคณิตศาสตร์สำหรับทำนายเหตุผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สาเหตุความผันแปร	ผลบวกกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
การถดถอย	48.973	4	12.243	85.446	.000
ความคลาดเคลื่อน	56.025	391	0.143		
รวม	104.997	395			

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	t	Sig.
คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน (X_8)	0.227	0.037	0.274	6.204**	.000
ลักษณะของหลักสูตร (X_{11})	0.285	0.036	0.324	7.856**	.000
ผลสัมฤทธิ์ (X_{10})	0.141	0.027	0.215	5.136**	.000
ชื่อเสียงของคณะ (X_7)	0.132	0.050	0.125	2.647**	.008

$$R = .683 \quad R^2 = .466$$

$$SE_{est} = .378 \quad a = 1.137$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน (X_8) ลักษณะของหลักสูตร (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ (X_{10}) และชื่อเสียงของคณะ (X_9) สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ได้ร้อยละ 46.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.227 , 0.285 , 0.141 และ 0.132 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (β) เท่ากับ 0.274 , 0.324 , 0.215 และ 0.125 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเกณฑ์ (Y) และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว (X_8 , X_{11} , X_{10} , X_9) มีค่าเท่ากับ 0.683 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.378

สมการพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 1.137 + 0.227X_8 + 0.285X_{11} + 0.141X_{10} + 0.132X_9$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้าคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.227 หน่วย ถ้าลักษณะของหลักสูตร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.285 หน่วย ถ้าผลสัมฤทธิ์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.141 หน่วย และถ้าชื่อเสียงของคณะ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.132 หน่วย

สมการพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = 0.274Z_8 + 0.324Z_{11} + 0.215Z_{10} + 0.125Z_9$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้าคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.274 หน่วย ถ้าลักษณะของหลักสูตร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.324 หน่วย ถ้าผลสัมฤทธิ์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.215 หน่วย และถ้าชื่อเสียงของคณะ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เพิ่มขึ้น 0.125 หน่วย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีรายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา
- (2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน
- (2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชา จำนวน 10 สาขาวิชา ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของนักศึกษา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

แบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

มี 5 ระดับ ของ Likert โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสถานศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8102

ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8815

ตอนที่ 4 การชักจูงจากบุคคลและสื่อ
รวมทุกตอน

มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9240
มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9350

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในช่วงเดือน
ธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 จำนวน 400 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน
396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(2) การวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยวิเคราะห์จาก
แบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งมี
ขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

(2.1) สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation Matrix)

(2.2) การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal
component method)

(2.3) การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) โดยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal
Rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax)

(2.4) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) ใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression)

(2.5) นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่

(องค์ประกอบ)

(3) การวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา จาก
องค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา (ข้อ
2) โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(4) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีความสัมพันธ์กับ
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple
Regression)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

(1) องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ

(1.1) องค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 7 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.560 ถึง 0.765 มีค่าไอเกน เท่ากับ 11.861 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 30.412 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 30.41 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 1 ชื่อเสียงของคณะ สำคัญเป็นอันดับ 1

(1.2) องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.608 ถึง 0.749 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.887 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 9.966 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 9.96 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา สำคัญเป็นอันดับ 2

(1.3) องค์ประกอบที่ 3 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711 ถึง 0.834 มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.271 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.823 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 5.82 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน สำคัญเป็นอันดับ 3

(1.4) องค์ประกอบที่ 4 การจูงใจจากบุคคล ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.654 ถึง 0.772 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.973 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.058 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 5.05 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 การจูงใจของบุคคล สำคัญเป็นอันดับ 4

(1.5) องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.685 ถึง 0.747 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.699 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.280 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากพบเห็นมีเหตุใดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

ระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 4.28 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 5

(1.6) องค์ประกอบที่ 6 ลักษณะของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.529 ถึง 0.781 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.435 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.680 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 3.68 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 9 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 ลักษณะของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 6

(2) องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ มีระดับการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

(2.1) องค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.2) องค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.3) องค์ประกอบด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.4) องค์ประกอบด้านชื่อเสียงของคณะ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.5) องค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.6) องค์ประกอบด้านการจูงใจจากบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

(3) คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน (X_8) ลักษณะของหลักสูตร (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ (X_{10}) และชื่อเสียงของคณะ (X_7) สามารถพยากรณ์การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ได้ร้อยละ 46.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีค่าเท่ากับ 0.683 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.378

สมการพยากรณ์การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 1.137 + 0.227X_8 + 0.285X_{11} + 0.141X_{10} + 0.132X_7$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = 0.274Z_x + 0.324Z_{u_1} + 0.215Z_{u_2} + 0.125Z_{u_3}$$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 พบว่า องค์ประกอบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ และผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยตามองค์ประกอบ ดังนี้

(1) องค์ประกอบที่ 1 ด้านชื่อเสียงของคณะ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 7 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 30.41 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความพร้อม และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านบทบาทของสถาบัน คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านมหาวิทยาลัย คือ ชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประการหนึ่งคือ ด้านสถาบัน

(2) องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 9.96 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความคาดหวังจะได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวม สามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของคนอื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ประการหนึ่งคือ ความคาดหวังของนักศึกษา และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ ตัวแปรหนึ่งคือ ความคาดหวังของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรวรณ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และ

เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา ปกป้อง (2547 : 61-63) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช คือ ความต้องการมีความรู้ ประสบการณ์และการพัฒนาตนเอง และความต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่ การงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติสร เจริญอยู่ (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของเยาวชนไทยในชนบท ด้านปัจจัยระดับบุคคล คือ ความคาดหวังด้านการศึกษา และความคาดหวังด้านอาชีพของเยาวชน

(3) องค์ประกอบที่ 3 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปร ทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ ร้อยละ 5.82 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ความเชี่ยวชาญ และผลงาน ของคณาจารย์เป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมุ่งใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านผู้สอน คือ คุณวุฒิของผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก ตรงตาม สาขาวิชาที่สอน และมีตำแหน่งทางวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขา วิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ พฤติกรรมของอาจารย์ และพฤติกรรมของอาจารย์ก็มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจ ศึกษาต่อ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริทรัพย์ประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ที่พบว่าปัจจัยที่ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ด้านคุณภาพของอาจารย์

(4) องค์ประกอบที่ 4 การจูงใจจากบุคคล ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปรทั้งหมด สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 5.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากบุคคลใกล้ชิดซึ่งเป็นศิษย์เก่าของคณะ เพื่อน/คน รู้จัก หรือได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอ เมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยปัจจัยดึงดูด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การชักชวนจากศิษย์เก่า และ การแนะนำจากครู ส่วนปัจจัยสนับสนุน คือ การแนะนำจากเพื่อน การแนะนำจากบิดามารดา และการ แนะนำจากญาติพี่น้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรารมภ์ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี

สารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษาของนักศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย ส่วนหนึ่งเกิดจากบทบาทของบิดามารดาและญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว และการชักชวนของเพื่อน

(5) องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 4.28 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีความสามารถ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และประสบความสำเร็จมีงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ถัดดา ปกป้อง (2547 : 61-63) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก ด้านการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ส่วนหนึ่งคือ ความต้องการมีความรู้ ประสบการณ์และการพัฒนาตนเอง และความต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรารักษ์ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านเหตุผลส่วนตัวคือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

(6) องค์ประกอบที่ 6 ลักษณะของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 3.68 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรเปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรนอกเวลา สอดคล้องกับงานที่ทำ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะของงานประจำที่ทำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คือ ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ความทันสมัย ครอบคลุม และหลากหลายของหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-

125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ ลักษณะของหลักสูตร และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ ลักษณะของหลักสูตร

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คือ องค์ประกอบด้านชื่อเสียงของคณะ ดังนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงควรให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ในองค์ประกอบนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) องค์ประกอบสำคัญที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน ลักษณะของหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ และชื่อเสียงของคณะ ดังนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าว เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) องค์ประกอบอื่น ๆ ถึงแม้จะไม่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคณะจะไม่มองข้ามได้ เพราะอาจจะเป็นองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาได้ในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

(1) ควรศึกษาหาองค์ประกอบอื่น ๆ ของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา เช่น การสนใจจากสื่อ ภาระความรับผิดชอบทางครอบครัว ภาระงานที่รับผิดชอบ เป็นต้น

(2) ควรศึกษาหาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา เช่น การสนใจจากสื่อ ภาระความรับผิดชอบทางครอบครัว ภาระงานที่รับผิดชอบ เป็นต้น

(3) ควรทำการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่าง ๆ

เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปรสาเหตุมีต่อตัวแปรผล
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กิตติ ตันวีระ. 2545. “ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- คณะครุศาสตรบัณฑิต. 2548. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชัยพร วิชชาวุธ. 2525. มุสสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : หน่วยผลิตเอกสารคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. 2544. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528. “ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย.” รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถวิล ธาราโกชน. 2532. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2540. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญมัน ธนาสุภวัฒน์. 2537. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์. 2547. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.” รายงานการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสาท อิศรปริดา. 2541. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและ
การแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสิทธิ์ ทองอุ่น. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์.

เปื้อง กิจรัตน์. 2534. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับอุตสาหกรรมศิลป์. กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.

พรมณี ลีกิจวัฒน์. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อระบบการจัดการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.” ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เพ็ญศรี สุขไชยะ. 2547. “วิสัยทัศน์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมุ่งใจในการเข้าศึกษาต่อของ
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการ
พัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.” ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม. 2523. “แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และ
อนามัยกองทัพบก.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

ยนต์ ชุ่มจิต. 2541. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.

ลักขณา ศรีวัฒน์. 2539. จิตวิทยาเบื้องต้น (จิต.101). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.

ลัดดา ปกป้อง. 2547. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก ด้าน
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.” ภาคนิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วุฒิชัย จ่านอง. 2522. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิชัย แหวนเพชร. 2530. เทคนิคและวิธีการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.

ศรารณ ศิริพันธุ์. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้าน
คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.

เอกสารสัมมนา. 2517. สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมพร จิรพุทธิ. 2545. “แรงจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.” ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.

สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537. เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทาง สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุชา จันทน์เอม. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2521. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อดิศร เจริญอยู่. 2543. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อของเยาวชนไทยในชนบท.”

วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยประชากรและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

อนันต์ อพันตรังสี. 2521. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพินา.

อารี พันธุ์ณี. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.

อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. 2546. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.

อุไร มั่นห้วน. 2539. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Brown, H. D. 1980. **Principles of Language Learning and Teaching.** Prentice-Hall.

Good C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill.

Harrison, F.E. 1981. **The Managerial Decision-Making Process.** Boston : Houghton Mifflin.

Hilgard, E.R. 1983. **Introduction to Psychology.** Harcourt Brace Javanovich.

Lovell, R.B. 1980. **Adult Learning.** John Wiley & Sons.

Reeder, W. W. 1971. **The Managerial Decision-Making Process.** Boston, Houghton Mifflin.

เอกสารที่ 11. 2541. **The Managerial Decision-Making Process.** Boston, Houghton Mifflin. คำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Saylor, J. Galen and William Alexander M. 1959. **Curriculum Planning for Better Teacher And Learning.** Rinehart and Company.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การรายงานผลการวิจัยจะรายงานในภาพรวมเท่านั้น จึงขอให้ท่านตอบหรือกรอกข้อมูลที่เป็นจริงที่สุด เพื่อให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมโดยภาพรวมต่อไป

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

ก. ด้านสภาพแวดล้อมของคณะ

ข. ด้านพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน

ค. ด้านลักษณะของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

ก. ด้านเหตุผลส่วนตัวของท่าน

ข. ด้านความคาดหวังของท่าน

ตอนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อที่มีต่อนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือใส่ข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า.....(เกรดของวุฒิที่ใช้สมัคร)
4. ประเภทของสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี (วุฒิที่ใช้สมัคร)
 - ☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (สังกัดทบวงเดิม)
 - ☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน
 - ☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - ☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. รายได้เฉลี่ยของท่าน ☐ มีรายได้.....บาท / เดือน
☐ ไม่มีรายได้
6. ภูมิลำเนาของท่านในปัจจุบัน ☐ กรุงเทพฯและปริมณฑล
☐ ต่างจังหวัด
7. ท่านมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกี่คน รวมทั้งตัวท่านด้วย คน
8. ท่านมีพี่ชาย พี่สาว น้องชาย น้องสาว ที่ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามาแล้ว.....คน
9. ขณะที่ท่านศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ท่านเคยคิดวางแผนศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หรือไม่
 - ☐ เคยคิดวางแผนไว้ว่าจะศึกษาสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน
 - ☐ เคยคิดวางแผนไว้ แต่ไม่ใช่สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน
 - ☐ ไม่เคยคิดเลย
10. จำนวนครั้งที่ท่านสอบเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....ครั้ง
11. ใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่สำหรับการศึกษาของท่าน
 - ☐ บิดา ☐ มารดา ☐ บิดาและมารดา ☐ ตนเอง
 - ☐ สามเณร/ภรรยา ☐ ญาติ ☐ บุคคลอื่น (โปรดระบุ).....
12. ท่านได้รับทราบข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของคณะจากแหล่งใด

ชัดเจนที่สุด

 - ☐ อินเทอร์เน็ต ☐ หนังสือพิมพ์ ☐ แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์
 - ☐ วิทยุ/โทรทัศน์ ☐ เพื่อน/คนรู้จัก ☐ อื่นๆ.(ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากฝ่าฝืนให้ตัดสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมสามารถสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม					
2. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น					
3. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง					
4. เพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม					
5. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความ พร้อมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา					
6. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของสถาบันนี้ ท่านมี ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา					
7. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีผลงาน ทางด้านสาขาที่เรียนเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป					
8. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ด้านที่ปรากฏเห็นเด่นชัด					
9. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและสอดคล้อง กับสาขาวิชาที่ศึกษา					
10. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการที่ เหมาะสม					
11. เพราะท่านได้รับทราบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ใน หลักสูตรที่ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ บ่อยครั้ง					
12. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ ท่านสามารถ นำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา					
13. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นที่ยอมรับของ สถาบันอื่น					
14. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรนอก					
15. เพราะหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับงาน ประจำที่ทำอยู่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ จึงมีผลกระทบต่องานประจำไม่มาก การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพราะท่านมีความศรัทธาในชื่อเสียงของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา					
2. เพราะท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
3. เพราะท่านเห็นว่าหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของท่าน					
4. เพราะท่านต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้มี ความรู้ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น					
5. เพราะท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา					
6. เพราะท่านต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นใน สาขาวิชาที่ศึกษา					
7. เพราะท่านต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในการ เรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา					
8. เพราะท่านต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาระดับบัณฑิต ศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม					
9. เพราะท่านเห็นว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับท่านได้					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพราะบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของท่านต้องการให้ท่าน เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
2. เพราะบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของท่านสนใจและเอาใจ ใส่ต่อการเรียนของท่านในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา					
3. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่ควรเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีผู้ใดฝ่าฝืนให้ดำเนินการตามกฎหมายและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 (ต่อ)

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. เพราะท่านได้รับทราบการประชาสัมพันธ์หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จากสื่อต่างๆ					
5. เพราะท่านได้รับฟังข่าวสารประชาสัมพันธ์การรับสมัครของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ จากสื่อต่าง ๆ					
6. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
7. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
8. เพราะท่านได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
9. เพราะท่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในคณะฯ					
10. เพราะหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เสียค่าใช้จ่ายไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่น					
11. เพราะท่านเลือกเรียนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมตามเพื่อน					
12. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ ประสบความสำเร็จในการทำงาน					
13. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม					
14. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีงานทำที่มีรายได้สูง					
15. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะฯ มีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้